

De voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Den Haag
28 juni 2006

Ons kenmerk
DCE/06/24963

Uw brief van
18 05 2006

Uw kenmerk
V 050 613530

Onderwerp
vragen sponsorcontract Stedelijk Museum

Bijlage(n)

Hierbij zenden wij u de antwoorden op de vragen van het lid Vergeer (SP) van uw Kamer over een sponsorcontract van ABN Amro met het Stedelijk Museum.

De vragen zijn ons toegezonden met uw brief van 18 mei jl., kenmerk V 050 613530 .

De staatssecretaris van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap

mr. Medy C. van der Laan

Antwoord op de schriftelijke vragen van het lid Vergeer (SP) aan de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mevrouw Van der Laan, over een sponsorcontract ABN Amro met het Stedelijk Museum (Kenmerk 2050613530, ingezonden 18 mei 2006).

1. Wat is uw oordeel over het sponsorcontract dat ABN Amro met het Stedelijk Museum heeft afgesloten?
2. Wat is uw oordeel over de verplichte "blockbuster", die volgens het contract inhoudt dat het Stedelijk Museum jaarlijks een tentoonstelling moet organiseren met een van te voren bepaald aantal bezoekers, een bepaald bedrag aan public relations (PR) moet uitgeven en een bepaald aantal keren moet adverteren? Wordt hiermee de autonomie en onafhankelijkheid van de instelling aangetast?
3. Is het waar dat het Stedelijk Museum geen contracten met andere financiële instellingen mag afsluiten? Moeten andere sponsorcontracten eerst ter goedkeuring aan ABN Amro worden voorgelegd? Wat is hierover uw oordeel? Is dit een aantasting van de autonomie van de instelling?
4. Moeten alle uitingen van het museum, zoals advertenties, persberichten en brochures ter goedkeuring aan ABN Amro worden voorgelegd? Wat is hierover uw oordeel? Deelt u de mening dat hiermee artikel 3 van de Code Cultuursponsoring wordt overtreden, omdat de sponsor "geen concessies verlangt wat betreft het inhoudelijk beleid"?
5. Is het waar dat de directeur of een andere vertegenwoordiger van het Stedelijk Museum op een vast aantal bijeenkomsten een speech moet houden? Wat is hierover uw oordeel?
6. Mag ABN Amro als tegenprestatie een bepaald aantal uren kosteloos gebruik maken van deskundigen van het museum ten behoeve van de eigen kunstcollectie? Wordt hierbij mogelijk publiek geld ingezet voor private doeleinden? Wat is hierover uw oordeel?
7. Op welke punten die genoemd worden in de vragen 1 tot en met 6 wijkt dit sponsorcontract af van de Code Cultuursponsoring en andere regelgeving omtrent sponsoring in de cultuursector? Zijn de tegenprestaties die ABN Amro verlangt, in overeenstemming met artikel 5 van de Code Cultuursponsoring, waarin staat dat een "redelijke verhouding" moet worden gewaarborgd?
9. Wat is in het algemeen een aanvaardbare vorm van sponsoring in de cultuursector en wanneer gaat sponsoring te ver? Deelt u de mening dat het sponsorcontract van ABN Amro te ver gaat, omdat hiermee invloed wordt uitgeoefend op de inhoud van het programma van het Stedelijk Museum? In hoeverre is de onafhankelijkheid voor u in het geding?
10. Vindt u het verstandig dat de voorzitter van de Raad van Toezicht van het Stedelijk Museum een betaalde functie bekleedt binnen ABN Amro?

12. Bent u bereid om in gesprek te gaan met ABN Amro en het Stedelijk Museum, om dit sponsorcontract te wijzigen zodat het meer in overeenstemming wordt gebracht met de normen van fatsoen en goede smaak en met de inhoudelijke onafhankelijkheid?

Antwoord op vragen 1-7, 9, 10, 12

Het is mij bekend dat het Stedelijk Museum en ABN-Amro een sponsorcontract hebben gesloten. Het Stedelijk Museum is geen rijks gesubsidieerd museum. De Gemeente Amsterdam onderhoudt een relatie met het Stedelijk Museum. Ik heb er, zoals ik ook al bij een eerdere gelegenheid heb aangegeven, alle vertrouwen in dat de gemeente, gelet op het belang van museum en collectie, ervoor waakt dat aan de publieke functie van het museum recht wordt gedaan.

Ik acht het niet tot mijn verantwoordelijkheid horen in dergelijke gevallen een oordeel uit te spreken over de inhoud van het sponsorcontract. De politieke verantwoordelijkheid ligt in dit geval bij het college en de gemeenteraad van Amsterdam. Het is mij bekend dat daar de discussie over het Stedelijk Museum wordt gevoerd. Ik acht het wel op mijn weg liggen over cultuursponsoring in algemene zin een opvatting te hebben.

In het algemeen juich ik het toe dat museale instellingen zich minder afhankelijk maken van overheidssubsidies, dat zij samenwerking zoeken met het bedrijfsleven en daarbij ook de moed hebben om nieuwe wegen in te slaan, grenzen op te zoeken. Mijn beleid is er immers op gericht het cultureel ondernemerschap van museale instellingen te stimuleren. Ik ga uit van het vertrouwen dat zowel de musea zelf als de publieke eigenaar van de collectie ervoor waken dat aan de toegankelijkheid van de collectie en de inhoudelijke onafhankelijkheid van de museale instellingen recht wordt gedaan bij het sluiten van samenwerkingsverbanden met commerciële partijen. Ik ga er eveneens van uit dat een museale instelling zorgvuldig afweegt welke wederdiensten hij bereid is te plaatsen tegenover een sponsorbijdrage en welke dienstverlening eerder thuishoort in een andersoortige overeenkomst. Ik ga er voorts vanuit dat partijen een redelijke balans zoeken in de verhouding tussen de geleverde sponsorbijdrage en de wederdienst. Ook de sponsor wordt geacht zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid te nemen door de publieke functie van gesponsorde te respecteren.

De sponsorcode, vastgesteld in 1993 en bijgewerkt in 1999, is in de eerste plaats een instrument ten dienste van sponsoren en gesponsord. Het helpt beide partijen in een specifiek geval bij het vinden van de juiste balans tussen het belang van de gesponsorde en het belang van de sponsor, waar de code noopt tot het toetsen van de sponsorafspraken aan de hiervoor al genoemde uitgangspunten van publieke toegankelijkheid, inhoudelijke onafhankelijkheid en redelijke verhouding tussen sponsorbijdrage en wederdienst.

De code is een instrument van zelfregulering, nog steeds passend in de huidige tijd van deregulering en verantwoordelijkheid beleggen bij partijen zelf.

8. Deelt u de mening dat uit bovenstaande feiten blijkt dat de zelfregulerende Code Cultuursponsoring onvoldoende waarborgen biedt voor een verantwoorde sponsorpraktijk? Zo neen, waarom niet? Zo ja, welke concrete maatregelen gaat u nemen?

11. Bent u bereid om een oordeel te vragen over dit sponsorcontract aan de Stichting Code Cultuursponsoring?

Antwoord vraag 8 en 11

Ik geef de voorkeur aan een instrument van zelfregulering dat op draagvlak kan rekenen bij de betrokken partijen boven ingrijpen van overheidswege. Het ministerie van OCW heeft contact gehad met de Stichting Code Cultuursponsoring. In het licht van de vragen die het sponsorcontract ABN-Amro/Stedelijk Museum Amsterdam oproept, heb ik de Stichting gevraagd, of de code nog wel actueel is. De code in zijn huidige vorm geldt sedert 1999. Ik acht het van belang dat we goed kijken of het bestaande instrumentarium het beoogde effect heeft om de in de code omschreven waarden te beschermen. Daarover heb ik de Stichting een oordeel gevraagd. De Stichting heeft aangegeven de Code tegen het licht te willen houden.

Gezien de door de museale sector gekoesterde autonomie, is het in de eerste plaats aan de sector zelf een standpunt in te nemen t.a.v. sponsorcontracten.